

[Tinning]

tre gange så høj en løn som alle mulige andre. Tænk f.eks. på et område som gymnasie-lærere, tænk på alle mulige andre områder. Det kan ikke dokumenteres, og det passer simpelt hen ikke.

Den anden kommentar gik på, at i øvrigt var det også et problem at begynde at bruge penge på at uddanne nogle folk, der alligevel ikke var nogen brug for, når de var færdige. Det er klart, hvis man siger, at sådan noget som en ordentlig og velgennemført byfornyelse, sådan noget som en ordentlig satsning på vedvarende energi, sådan noget som en hel masse satsning på kollektiv trafik osv., osv. – områder, som faktisk kræver en del højtuddannede – hvis det ikke er det, man gør noget ved for alvor, så er der altså nogle områder, man ikke behøver at uddanne folk til. Men der er da nogle behov, og der er nogle funktioner, som skal varetages, hvis man vil føre en politik, som gør det muligt. Igen drejer det sig ikke om, at der ikke er råd, eller at der ikke er brug for folk, men om, at man politisk vælger, at der skal være råd, idet man politisk beslutter sig for, hvad der er brug for.

I kommentaren fra centrum-demokraterne skal jeg bare undre mig over, at der blev sagt et eller andet om, at det var et positivt træk ved det forslag, som ligger fra den socialdemokratiske regering, at man nu havde sat aldersgrænsen ned til de 18 år. Det synes jeg også det ville være, hvis det var tilfældet, men det er det altså ikke. Det er stadig væk sådan, at man taler om, at ansøgere, der ikke er fyldt 22 år, skal ligge under for forældrenes indtægts- og formueforhold. Hvis det havde været sådan, som der blev sagt, havde det da været helt fint.

Om regeringens forslag i øvrigt er der allerede sagt meget om, hvor utroligt begrænset det er, og jeg skal ikke sige ret meget mere om det ud over at understrege, at så længe det er sådan, at man ikke øger den samlede ramme for støtten til den enkelte, så længe det er sådan, at det kun er meget få, nemlig dem, som i forvejen får stipendier, som overhovedet får noget, der kunne ligne en lettelse – oven i købet en lettelse, som ikke har noget med den aktuelle situation at gøre, men som har noget at gøre med, at når man engang skal til at betale tilbage, så vil man få mulighed for at have det lidt lempeligere – og når det så oven i købet er sådan, at den gældssa-

neringsordning, vi har fået stillet i udsigt utallige gange, stadig væk ikke er dukket op, så er der altså ikke ret meget tilbage til dem, der er under SU, så er der ikke ret meget tilbage, som med rimelighed kan kaldes, at regeringen har forsøgt at leve op til intentionerne om overhovedet at gøre noget ved dette område. Det er, som det tidligere er blevet antydnet, en decideret og direkte hån over for alle dem, der forsøger at leve under SU og er presset til at forsøge at få sig et supplerende erhvervsarbejde.

Om forslaget fra kristeligt folkeparti skal jeg blot sige, at det punkt, som vedrører uafhængigheden af forældrenes økonomiske forhold, det punkt, der vedrører, at tilbagebetalingsperiodens længde bliver afhængig af støttemodtagerens indtægt, det punkt, der vedrører, at uddannelsesstøtten må kunne dække de nødvendige leveomkostninger, det er alt sammen noget, som vi er enige i. Men jeg har forstået på debattens forløb i øvrigt, at det, det drejer sig om nu for kristeligt folkeparti, er at forsøge at lave en eller anden fløj den anden vej, som kan få sparket de sidste rester af stipendiestøtte i vores nuværende studiestøttesystem ud. Det medvirker vi naturligvis ikke til, hverken på den ene måde eller på den anden måde.

Til sidst skal jeg blot endnu en gang understrege, at hvis den eneste indvending, man virkelig har over for vores forslag, er, at det er økonomisk urealistisk, så forekommer det mig at være et udtryk for en art fattigdom i den politiske argumentation. Enhver herinde ved, at spørgsmålet om indtægter og udgifter er et spørgsmål om politiske valg, et spørgsmål om, hvilke politiske præmisser man accepterer. Jeg synes derfor, der kunne være god grund til at få at vide: er det i orden, at de studerende, dem under uddannelsesstøtten, presses økonomisk og socialt mere og mere, og at den sociale slagside inden for uddannelsessystemet bliver stærkere og stærkere? Hvis det er det, man positivt vil vedkende sig, så ved vi det. Det andet er simpelt hen for løst.

Undervisningsministeren (Dorte Bønnedsen):

Jeg vil gerne takke de ordførere, som har stillet sig positivt over for regeringens forslag. Tilslutningen har været af forskellig